

[Socialministeren]

meget udbetalte pension. På den anden side sker der normalt heller ikke efterbetaling, hvis pensionisten har skønnet sin indtægt for højt.

Kun hvis pensionisten har tilsidesat sin oplysningspligt eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget pension, skal pensionisten efter pensionslovens § 42 tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Den ubetingede tilbagebetalingspligt omfatter efter praksis – fastlagt af såvel Højesteret som Den Sociale Ankestyrelse – alene ydelser, som uberettiget er modtaget mod bedre vidende. Selv om pensionisten ikke har overholdt sin oplysningspligt, er der derfor kun tilbagebetalingspligt, hvis pensionisten vidste eller burde vide, at de manglende oplysninger ville have betydning for retten til eller størrelsen af den udbetalte pension.

Baggrunden for pensionslovens regler om, at pensionen – i lighed med andre sociale ydelser – ved ændrede forhold kun omregnes for fremtiden, er, at der er tale om en forsørgelsesydelse, som skal sikre pensionisten et løbende eksistensgrundlag, som efter lovgivningen er fastsat som passende, og som derfor beregnes efter pensionistens aktuelle evne til at forsørge sig selv. Den løbende underretningspligt skal også ses i forhold til dette.

Når helbredsmæssige, personlige eller økonomiske forhold ændres, kan pensionen ændres til en anden pensionsgrad, eller pensionen kan omregnes i overensstemmelse med de ændrede økonomiske eller personlige forhold.

Indførelse af en form for slutafregning med en deraf følgende efterregulering af pension, som spørgeren efterlyser, er bestemt ikke uden problemer.

Social pension er – som nævnt – principielt en forsørgelsesydelse, der udbetales til personer, der af den ene eller den anden grund ikke kan forsørge sig selv fuldt ud, og kan/bør derfor løbende kunne justeres efter det aktuelle behov.

Et pensionssystem, der bygger på en slutafregning, vil medføre, at pensionister, der er omfattet af et sådant system, kun kan betragte den månedlige pensionsydelse som en acontoubetaling og derfor aldrig vil kunne disponere i tillid til, at de har ret til det pensionsbeløb, de får udbetalt.

Jeg vil dog nu tage hele spørgsmålet om efterregulering op til nærmere overvejelse. Det

vil ske i samarbejde med Skatteministeriet, Boligministeriet og de kommunale myndigheder. Vi vil bl.a. drøfte, om der eventuelt er mulighed for, at skattemyndighederne kan tilvejebringe mere aktuelle oplysninger om pensionisters indtægtsforhold, som kan anvendes af de sociale myndigheder ved beregning af social pension.

Spm. nr. S 492

Til *justitsministeren* (14/1 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren overveje at ændre reglerne om tvangsauktion således, at dommeren af sig selv skal beramme anden tvangsauktion, såfremt det foreliggende bud er langt under vurderingen eller langt under handelsværdien?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Grønberg-sagen kan ende i Højesteret« fra Herning Folkeblad den 8. november 1993.

Svar (21/1 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Efter hovedreglen i retsplejelovens § 576, stk. 1, er det skyldneren eller rettighedshavere, der ikke får fuld dækning, som kan begære ny tvangsauktion. Denne regel skal ses på baggrund af, at det ved bortsalg på tvangsauktion – som ved salg i fri handel – normalt er ejeren og eventuelle udækkede rettighedshavere, der er de nærmeste til at vurdere, om den pris, der er opnået, er tilfredsstillende, og om det – hvis prisen ikke er tilfredsstillende – vil være muligt ved en ny auktion at opnå en højere pris.

Efter § 576, stk. 2, er der imidlertid hjemmel til, at fogedretten undtagelsesvis på eget initiativ kan bestemme, at ny auktion skal afholdes, hvis retten skønner, at et væsentlig højere bud derved kan opnås. Fogedretten kan dog ikke træffe en sådan bestemmelse, hvis den eller de rettighedshavere, der ikke opnår fuld dækning, samt skyldneren ønsker, at budet antages. Opnås der ikke et højere bud på den nye auktion, betales omkostningerne ved denne af statskassen.

Bestemmelsen baserer sig på et forslag i betænkning nr. 800 fra 1977 om tvangsauktion over fast ejendom. I betænkningen, der er afgi-